

Sailing mezi vulkány

V polovině září uspořádala společnost Vltava sailing tradiční fun regatu O Napoleonův klobouk. Regatu přesouváme každým rokem na jinou zajímavou oblast plavby. Letos jsme zvolili sopečné soustroví Lipari, pro domácí Italy stále zvané Aiolské, podle řeckého boha větru Aiola. Ten má prý v tomto místě, bičovaném větry, dodnes své sídlo. O tom nás ostatně brzy přesvědčil. Není neobvyklé, že ostrovy často zůstávají kvůli větrným bouřím odříznuty od okolního světa.

Liparské ostrovy leží mezi Sicílií a Kalábrií a jsou tvořeny výlučně sopečnými ostrovy, se sopkami spícími ale i velmi činnými. Nejznámější je Stromboli s neustálými výrony kamení a lávy a Vulcano poze dýmající. Regata měla původně vést kolem většiny ze sedmi ostrovů Lipar, ale bůh Aiola rozhodl jinak.

Z původních 11 lodí se na start postavilo 8 lodí. Délky jednotrupých lodí byly od 40 do 51 stop plus katamarán 38 stop. Lodě se sjely z různých přístavů v okolí Lipar. Byla možnost vyplout z pevninské Tropey nebo z ostrova Sicílie, kde byl nejbližší přístav Portorosa, vzdálený 15 Nm od Vulcana. Nejvzdálenějším přístavem bylo Palermo, téměř stovku námořních mil daleko od Lipar. Přesto většina lodí zvolila Palermo a noční přejezd na místo startu. Tím místem bylo město Lipari na ostrově Lipari.

Předpověď počasí byla ideální, se silou větru 3 až 4° Bft. Směr větru mezi severem a severozápadem. Noc před startem většina lodí volila stání na kotvě, celou noc bylo téměř bezvětří. Což se ale druhý den ráno rychle měnilo a neustále stoupala rychlost větru. Dlouhodobé i krátkodobé předpovědi hlásily vítr kolem 20 uzlů.

V době startu v 10 hodin již foukalo ke dvaceti uzlům ale vítr stále sílil. Start nejlépe vyšel lodi, kterou vedl regatami ostřílený kapitán Jirka Ferra. Jachty startovaly s handicapem, které se postupně smazávaly, jak se lodě připlouvaly na volné moře. Hodinu po startu se těsně za vedoucí lodí dotáhl katamarán kapitána Pavla Křepelky. Sílicí vítr přes 30 uzlů, ale začal dělat menším lodím problémy s plachtami. Začalo to roztrhanou kosátkou a dalšími problémy s takeláží. Vedoucí loď zahlásila pořadateli, že na moři to začíná být pěkná šlamastyka, vítr v poryvech dosahoval 40 uzlů a tak bylo vedení závodu nuceno rozjížděku zastavit. Pořádat fun regatu ve řvoucích čtyřicítkách je jaksi

nepatřičné. Lodě se vrátily zpět na Lipari a poschovávaly v přeci jenom vlídnějších marínách. Mimochodem marína Pignataro na ostrově Lipari je nejvíce chráněna na celém soustroví. A předpověď hlásila, že největší bugr přijde v noci, až 50 uzlíků. V Palermu v maríně tuto noc naměřili dokonce 55 uzlů. To už prý létaly hospody.

Na druhý den jsme etapu zkrátily a start raději posunuli. Vítr již nestupňoval svojí sílu. Ale 5 až 6 Bft si stále držel. Trasa druhé etapy byla obeplutí ostrova Lipari tak, aby ostrov ležel stále na levoboku. Ráno sice kapitán Lubor s obavami hlásil, že v maríně naměřili 35 uzlů, ale přesto do boje vyrazily všechny lodě. Tvrdé podmínky opět prověřili technický stav lodí, který nebyl po sezonně nejlepší. A znovu byly technické problémy nejen s takeláží. Největší nesnází byla ztráta vrtule na moři. Přesto po více jak tříhodinové bitvě ve vlnách bojovaly lodě kapitána Jirky Ferry a Pavla Křepelky o vítězství bok po boku. V zápalu válečnického souboje generací se řítily mimo určený cíl. Bylo marné jim neustále upřesňovat ten správný. Jedna loď si naladila jinou frekvenci a druhá vysílačku neposlouchala vůbec. Tak si spletly ve finiši polohu cíle a etapu pohodlně vyhrála loď kapitána Milana Šveňhy před kapitánem Jirkou Ferrou a Pavlem Křepelkou. Ti co nevyhráli se zlobili, ale protest raději nepodali. Etapa byla pro všechny velmi poučná. Pro pořadatele bylo zajímavé sledovat, že obě silně větrné etapy projel katamarán bez ani náznaku refování. Zatímco ostatní trhali plachty.

Třetí etapa byla vzhledem k síle větru rovněž upravena. Trasa vedla z ostrova Lipari kolem ostrova Vulcano s cílem u jeho severního výběžku. Nejtěžší bylo probít se vlnami mezi Lipari a Vulcanem a plout po velkých vlnách jeho návětrné strany. S takovými vlnami se mnozí setkali na moři poprvé.

Prořídle řady závodících lodí se ještě snížily během etapy, opět kvůli defektům s oplachtěním. Dvě lodě z čela regaty přetrhly otěže kosatky. Je zajímavé, že oběma praskly na totožném místě, pravá otěž a metr od oka kosatky. Asi stejná chyba. S vlnami si suverénně poradila loď kapitána Pavla Křepelky a vyhrála s velkým náskokem. Je ale třeba vyzdvihnout práci kormidelníka Honzy Kostohryze, který opět nedovolil refování a tak se tato loď se stala i celkovým nečekaným vítězem celé regaty. Zlatá mládež se vydováděla ve větru a

vlnách. Na druhém místě etapy projela loď kapitána Jirky Donáta a na třetím poškozená loď kapitána Štěpána Ladanyiho.

Čtvrtý den pro změnu nefoukalo vůbec a poslední etapa musela být zrušena. Toho využila většina posádek a odpluly na noční pekelné show na sopku Lipari. A to byla taková pěkná tečka za tím naším výletem.

Dá se říct, že i nevěřící se věru přesvědčili, že bohové existují a díky jednomu z nich, Aolovi, si všichni užili dravého jachtingu.

A už nyní připravujeme na příští rok fun regatu O Napoleonův klobouk, tentokrát v jachtařském ráji, mezi ostrovy Korsika a Sardínie.

Celkové výsledky O Napoleonův klobouk:

1. Lagoon 38, kpt. Pavel Křepelka
2. Bavaria 40, kpt. Štěpán Ladanyi
3. Oceanis 47, kpt. Milan Šveňha
4. Elan 434, kpt. Jiří Ferra
5. Bavaria 51, kpt. Jiří Donát